

במדינה

(המשך מעמוד 21)

בפוליטיקה. הם מייצרים את התוצרת הפירסומית הנראית להם מתאמה ביותר לציבור הישראלי. האזרח, המסתכל בראי זה, יכול רק להתחלחל למראה הנשקף מתוכו. אין ספק שראשי המפלגות מאי מינים שהוא דביל.

מיליונים שד מיליונרים. על כולם עולים, כמובן, הפירסומאים של ד"ש. מיפלגה זו מוציאה סכומים בסדר-גודל של שבע ספרות במערכת הבחירות. מבלי לספק את סקנות הציבור לגבי מקורם של המיליונים אלה. אין מנוס מן המסקנה כי המפלגה קיבלה מיליונים מדי האנשים היחידים המסוגלים לתת אותם: המיליונרים.

הליכוד הולך בדרך דומה. הוא דבק בסיסמה אחת ויחידה: צריכים להחליף את השלטון. הוא נמצא בקפדנות מלומד: מה יהיה סיבה של ההחלפה, מה יבוא במקום הקיים. במיוחד מסתיר הליכוד, בערמוניות רבה, את החלק היחיד במצע שלו שהוא רציני ומעשי: ניהול מדיניות של ספוח והתנחלות, שתביא בוודאות למילחמה חדשה, חמורה מכל קודמותיה. **סמל המערכה.** מצבו של המערך קשה באופן אובייקטיבי.

מאז החלה מערכת הבחירות, הומטרו בו אחר זו מכות-אגרוף מהממות על ראשי מסבירי, והפלא הוא שהם מסוגלים עדיין לתפקד. איכשהו. אחרי ההתמודדות האכזרית בין יצחק רבין ושימון פרס באה פרשת השבונות-הבנק. אחרי שפרס תפס את הרסן, והכל נערך מחדש, באה פרשת אבא אבן. מסבירי המערך, שהתכוונו לשבח ולקלס את רבין, ביצעו תפנית חדשה ועשו את המלאכה לאויב-בנפש. כמה מיפלגות בעלות תוכניות ממשיות מספקות תוכן כלשהו למערכה: מיפלגת הרב מאיר כהנא בקצה האחד, רק"ח בקצה השני, מחנה שלי בצד השלישי. אך נדמה כי את מערכת הבחירות כולה מאפיין, מילבד ד"ש, דווקא אדם שיש לו מצע ברור ודרך ברורה: סמי פלאטו-שרון. המצע: לא לשבת בבית-הסוהר הצר-פתי. הדרך: כסף.

מיפלגות

המאסר הוא העיקר

אישי-המאסר התנגדה

כתכסיסן מפלגתי גרין

לעם הנאבק על קיומו קשה לחיות באווירה שבה לא קיימים לפחות שני דבי רים: יחסי-אנוש מתוקנים, ומתן בכורה לערכים מוסריים על-פני הישגים חומי ריים.

האיש שנשא חזון גפלא זה יכול היה להיות בעצמו דוגמה חיה להגשמת האידאל הנכסף. היה זה האלוף (מיל.) אהרון ("אהרלה") יריב. לשעבר ראש אמ"ן בי מטה הכללי, ואחריכך שר וח"כ מטעם מיפלגת העבודה.

השבוע הודיע יריב, כי הגיע סוף-סוף למסקנה שהמצב חמור והוא חייב לנקוט עמדה, ולכן החליט לנטוש את מיפלגת

במיפלגת העבודה עדיין חוששים שיריב עלול מן המפלגה במועד קרוב יותר לבחירות. ולהוד הצטרפותו לד"ש. בשעתו אמיר היה יריב לפרו עם קבוצת מאיר עמית, אך הוא לא עשה זאת שהשתתף בהתייעצויות הקבוצה.

קיים חשש שד"ש הכינה סיכום נוסף פורשים ממיפלגת העבודה, כאזה שאי מעוניינים לרוץ בבחירות במסגרת ד ושפרישתם, סמוך לבחירות, עשויה לז מכה תעמולתית על מיפלגת העבודה

הידיעה במדור תשקיף (ה.ה. 2062) תכסיס מתוכנן

העבודה, להתפטר מהכנסת (שבועיים לפני הבחירות) ולהצטרף לתנועה הדמוקרטית לשינוי.

לרוע המזל, לא היה צעד זה של אהרון יריב בבחינת הפתעה. הוא היה מתוכנן מראש כבר לפני כחודשיים. העולם הזה פירסם את כוונתו זו של יריב במדור תשקיף (העולם הזה 2062 — ראה גלושה). במיבצעו זה הוכיח אהרון יריב למה בדיוק הוא מתכוון כשהוא מדבר על "חד-סיאנוש מתוקנים ומתן בכורה לערכים מוסריים".

השקלים, לא את כולם.

עתה התחלתי לחקור אילו שקלים רכש בנק ישראל, ואילו לא רכש. כך התברר, למשל, כי בשנת 1966 שלח ייגאל ידון את השקלים, שלא נרכשו על-ידי בנק ישראל, לתערוכות של מצדה בחו"ל. אגף-העתיקות טען כי השקלים הוחזרו לארץ. כל מי שפניתי אליו בשאלה היכן השקל הרביעי, לא ידע להשיב. לפני כמה ימים פניתי אל דובר משרד החינוך והתרבות, שיברר עבורי רישומים באגף-העתיקות היכן נמצא השקל הרביעי.

היכן

הרביעי?

ה יועץ המישפטי של משרד-החיי נזר, אותו צבי כהן, השיב בחוקף רב כי על המצדה נמצאו רק שלושה שקלים. הוא טען כי כך כתוב גם בדו"ח של ידיו, וכן בערך "מצדה" באנציקלון פדיה לחפירות ארכיאולוגיות. כך ש, בחווה שבין מישלחת החפירות לבנק יש-אל, שנחתם ב-28 בנובמבר 1965, מדבר הנספח על שלושה שקלים בסך-הכל, מתם שניים שנמכרו לבנק ישראל ואחד שנש-אר באגף-העתיקות.

צבי כהן גם טען כי מעולם לא הודיע לשר דבר כלשהו בעניין מיסמכים שידין ביקש, וכן שלא ידוע לו על פנייה כלשהי של ידיו לאגף-העתיקות.

משאמר היועץ-המישפטי — שהוא עור-רדין — את דבריו, חזרתי לבדוק את הדו"ח של ידיו על החפירות. שוב קראתי בעמוד 81, כי שלושה שקלים משנת 5 נמצאו באתר מיספר 1039, וכי שקל נוסף נמצא באתר מיספר 1054, ובעמוד 76 של הדו"ח, בקטע על אתר מיספר 1054, נאמר בפירוש כי נמצא בו שקל משנת 5, וזמ-

The whole of casemate 1045 was covered by a thick layer of ashes, especially in its southern third, where the ash layer reached a height of 2 m (!). Among the remains of the huge conflagration, traces of which could also be observed on the wall plaster, were found many pieces of burnt furniture, metal vessels and strips of embroidered cloth. There can be no doubt that furniture and utensils were collected from this vicinity (from locus 1042) and brought to this room to be deliberately incinerated.

Many coins from the period of the Revolt were found in this conflagration layer, including a silver sheqel of the Year Five (see p. 80 below, on locus 1039). Also noteworthy are several scroll fragments found at the northern end of this room below the fallen column drums, as well as several ostraca with Hebrew

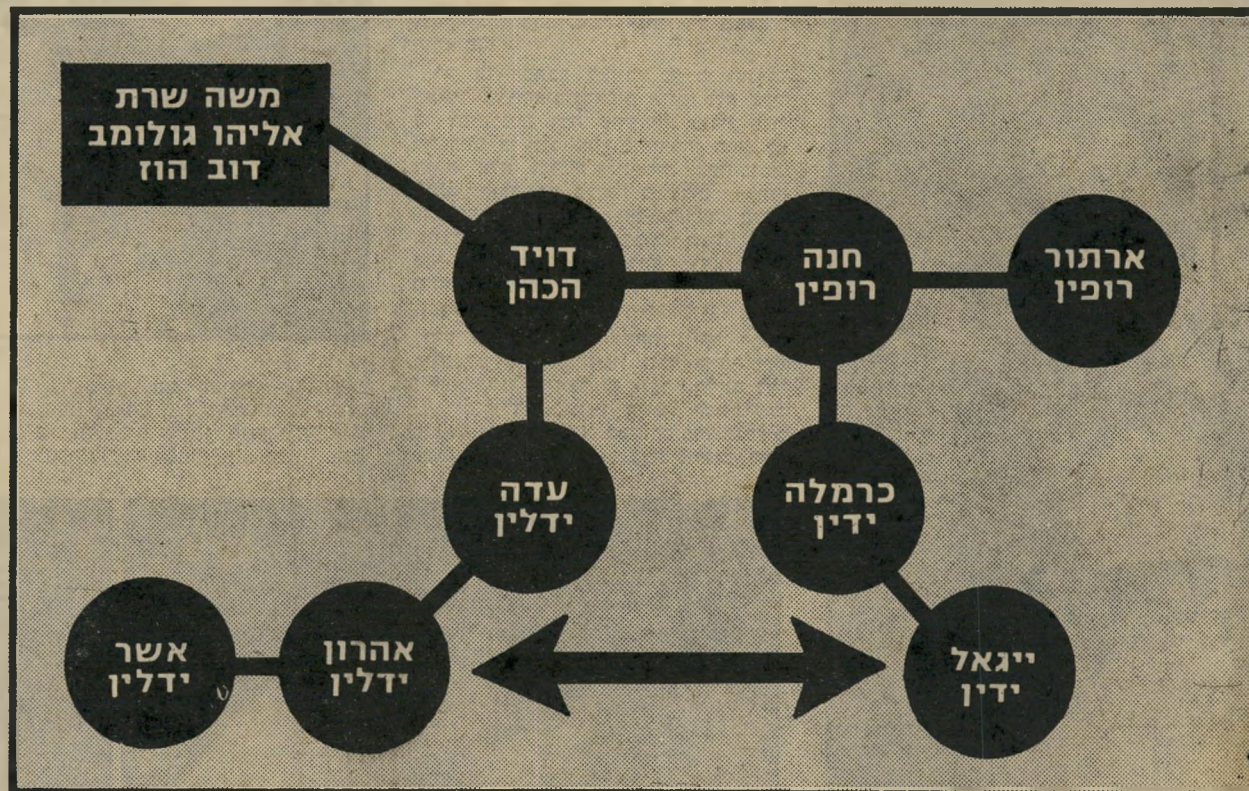
אחר 1045

קטע מעמוד 76 של הביטאון "ישראל אקספלוריישן ג'ורנל", המוסר כי באתר זה נמצא שקל-כסף משנת 5, והמפנה את הקורא לעמוד 80 שבו מתוארים הממצאים מאתר 1039, בו נמצאו שלושה שקלים דומים.

In the southwestern corner of the room were found, in the upper level, 17 silver sheqels of the Revolt, lying side by side. The sheqels included ten of the Year Two, two of the Year Three, two of the Year Four and three of the Year Five (Pl. 19F-G). The discovery of this group of sheqels is of special importance: not only is this the first time that such sheqels have been found in an archaeological excavation in a stratum which can be assigned definitely to the period of the Great Revolt⁸⁰, but the sheqels of the Year Five—i.e., the year in which Jerusalem fell—are particularly rare (as of now we know of ten such sheqels, including those of this locus and of locus 1045)⁸¹; so far 20 sheqels of various years have been found at Masada. We also discovered many bronze coins from the time of the Revolt in this room. The

אחר 1039

קטעים מתחתית עמוד 80 ותחילת עמוד 81, שבהם מסופר כי באתר זה נמצאו שלושה שקלים משנת 5, וכי יחד עם השקל מאתר 1045 נמצאו במצדה ארבעה שקלים משנת 5, ועתה מצויים בעולם 10 שקלים כאלה.

אילו-היוחסין של מישפחות ידליו ו-הד"ר ארתור רופין. מגואלי האדמות עבור הקרן-הקיימת, נשא לאשה את חנה, אחותו של דוד הכהן, שילדה את כרמלה. שנישאה לייגאל ידיו. דוד הכהן הוליד את עדה, שנישאה לאהרון ידליו, שר-החינוך כיום.

המישפחה הגדולה

ידיו, הקשורים גם בשאר המיומי במדינה.

בנק ישראל רכש, זמן קצר אחרי התפירות, 67 שקלים, כולל 3 שקלים משנת 5. כך אמרו לי יעקב משורר ואריה קינדל, חרי הוועדה שקנתה את השקלים. מאז פירסם בנק ישראל קטלוג למטביעות, ובו נכתב כי רכש את מרבית השקלים מחפירות מצדה. אולם הקטלוג אינו מראה את השקלים. הסיבה היא שידיו טרם פירסם את הדו"ח הסופי שלו על מצדה, ואסר על בנק ישראל לפרסם את השקלים שרכש.

איש לא שם לב לכך שהיה שקל רביעי על המצדה, שלא נרכש על-ידי "בנק ישראל". אם מישוהו שם לב, הרי היה מאנשי ידיו, וישתק. אני עצמי שמתי לב לכך כאשר קראתי בקטלוג על אוסף "בנק ישראל" (מאת אחר המומחים הי גדולים למטבעות, אריה קינדלר), כי "בנק ישראל" רכש את "ריב"

בחפירות מצדה נמצאו ארבעה שקלים. הפירסום הראשוני של ייגאל ידיו על מצדה, משנת 1962 (ישראל אקספלוריישן ג'ורנל, כרך 15, מספרים 1-2) מוסר, "השקלים משנת 5, השנה הם נדירים במיוחד. עשרה שקלים נמצאו באתר הזה 1045".

ולם עובדה ששאותם שמרבית על-ידי מורה ישראל נחתם את